

Žaloba podaná dne 8. března 2024 – CW v. Europol a Eurojust

(Věc T-148/24)

(C/2024/3175)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobce: CW (zástupce: J. Reisinger, advokát)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a Agentura Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál

- přiznal žalobci náhradu škody ve výši 10 000 eur podle článku 268 SFEU ve spojení s článkem 340 SFEU za újmu způsobenou dohodou o zřízení společného vyšetřovacího týmu Francie – Nizozemsko podepsanou dne 10. dubna 2020 a souvisejícími akty Europolu a Eurojustu;
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby proti aktům Europolu a Eurojustu v souvislosti s operací EncroChat předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. Osobní údaje byly shromážděny a zpracovány nedovoleným a nepřiměřeným způsobem.
  - Shromažďování a zpracování (zejména ukládání, analýza a šíření) údajů EncroChat porušilo základní lidská práva spotřebitelů, včetně práv žalobce. Konkrétně byly porušeny články 18, 28 a 38 nařízení 2016/794⁽¹⁾, články 9, 26 a 27 nařízení 2018/1727⁽²⁾, jakož i články 71 a 72 nařízení 2018/1725⁽³⁾.
  - Byly porušeny články 7, 8 a 10 až 12 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen: „Listina“) ve spojení s jejími články 51 a 52, jakož i s článkem 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP) a článkem 17 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (ICCPR).
  - Žalobce utrpěl újmu, jelikož nebylo ani nezbytné ani přiměřené, aby všichni uživatelé EncroChat byli *hacknuti* namísto provedení cílených a individualizovaných úkonů. Krom toho to nebylo *a priori* ani *a posteriori* odůvodněné.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. 2016, L 135, s. 53).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV (Úř. věst. 2018, L 295, s. 138).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

2. Nemožnost přezkoumat užitečnost důkazů v trestních věcech, v každém případě neexistence formálních a věcných záruk.
  - Údaje EncroChat, včetně jeho osobních údajů, nebyly náležitě shromážděny a zpracovávány s ohledem na účel jejich použití v trestních věcech. Tím byla porušena ustanovení uvedená v prvním žalobním důvodu, jakož i článek 28 nařízení 2016/794, články 71 a 74 nařízení 2018/1725, články 47 a 48 Listiny, článek 6 EÚLP a články 14 a 15 ICCPR.
3. Při shromažďování a zpracování údajů EncroChat chyběla přiměřená bezpečnost.
  - Vzhledem k povaze, rozsahu a složitosti shromážděných údajů nelze rozumně hovořit o přiměřené bezpečnosti, jakou stanoví výše uvedená nařízení. Kromě toho musí správce poskytnout posouzení důsledků zamýšlených operací zpracování. Není jasné, zda tomu tak bylo. Pokud by tomu tak nebylo, mohlo by to způsobit další újmu.
